

I reklamerne signaleres det, at lykken er at eje nogle flere ting, og det skal være lige præcis de ting, der findes i reklamerne. Det kunne vi godt undvære at vores børn bliver bombarderet med overhovedet.

Vedrørende medieskolerne begriber jeg ikke, at denne lille pulje på 5 mio. kr. skal bruges til dette. Medieskolepuljen var tiltænkt lokale medier og blev vedtaget i forbindelse med det første medieforlig fra 1996-97, og disse medier har virkelig brug for denne lille pulje til uddannelse og opkvalificering af deres ansatte og især af de frivillige, så der kan komme bedre kvalitet på lokalradio og -tv. Det var jo det, der var bevæggrunden, hele motivationen bag denne medieskolepulje.

At den nu så kan bruges både til TV2's stærke regionale stationer og til TV Danmarks stærke lokale stationer, som det allerede er blevet gjort, og nu også til yderligere initiativer, det er virkelig forfejlet.

Jeg håber, at ministeren senere vil klargøre, hvad de oprindelige intentioner med denne pulje var, for medieskoletjenester er jo o.k., men hvis de skal finansieres af denne lille pulje, så får disse få millioner kroner sandelig ben at gå på, og det bliver ikke hen til de lokale radio- og tv-stationer, som de var tiltænkt.

Så alt i alt: Dette medieforlig, som vi havde glædet os utrolig meget til at forhandle om til glæde for hele landet, til glæde for hele befolkningen, blev en meget stor skuffelse både vedrørende indhold og forhandlingsforløb.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000's medieordfører, hr. Kim Behnke, er fortsat på vej fra et energimøde i Odense, så jeg skal på vegne af Frihed 2000 redegøre for vores synspunkter.

Vi er medforespørgere på denne forespørgselsdebat, og det er vi, fordi vi mener, at forløbet omkring medieforhandlingerne 2000 er stærkt utilfredsstillende. Regeringen valgte en fremgangsmåde, som ikke er parlamentarismen værdig.

Vi var med i et medieforlig fra 1996. Vi har været en god, loyal og konstruktiv forligspart gennem alle 4 år. Vi har igen og igen været med til at styrke den mediepolitiske debat. Det har vi ikke gjort blot for at holde os gode venner med ministeren; det har vi gjort, fordi vi mener, at det er nødvendigt med et stabilt fundament under dansk mediepolitik.

Der er i de kommende år brug for milliard-investeringer i det danske medielandskab. De penge bliver ikke bevilget, hvis medieområdet er en politisk kampplads, hvor man laver meget snævre politiske aftaler. Derfor valgte vi at være med fra 1996 og frem.

Vi har også været med for at tale de lokale mediers sag. Vi mener, at Danmarks Radio og TV2 nok skal overleve, men hvad med de lokale radiostationer? Hvad med lokal-tv? Det er blevet en integreret del af vores hverdag at kunne lytte til og se lokale medier, det er blevet en vigtig del af den lokale nyhedsformidling og derfor vigtig for demokratiet i en tid, hvor den skrevne presse fusionerer og der bliver færre og færre dagblade.

Vi har ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at netop de lokale medier har vores særlige opmærksomhed, uden at vi af den grund er i lommen på nogen.

I december måned fremlagde vi et stort mediepolitisk oplæg. Vi angav en række løsningsforslag, vi turde tænke nye tanker, vi turde lægge os ud med flere af mediebranchens aktører. Vores oplæg var naturligvis et oplæg til medieforhandlingerne, et konstruktivt bud på at få en dansk mediepolitik med fremtidsvisioner, med nye linjer ud mod fremtiden.

Ministeren vælger så at indkalde alle de gamle medieforligspartier til et relativt kort møde. Her får vi stukket en håndfuld mødedage ud med besked om, at nu skal der ske noget. Fair nok. Men det var ikke fair nok, at ministeren så vælger to partier ud og bruger weekenden til at forhandle en aftale færdig. Vi fik end ikke mulighed for at sige nej. O.k., vi fik lov til at møde op i ministeriet flere dage senere og tilslutte os aftalen uden adgang til at rette så meget som et sidetal. Det er ikke en fair måde at forhandle politik på i et parlamentaristisk system.

Derfor er det en skuffelse for os, at den radikale minister, der ellers gerne vil styrke parlamentarismen, slet ikke giver andre partier så meget som én eneste chance for at være med. Hvorfor skulle vi lægge forhandlingsmøder i vores kalender, hvorfor skulle vi holdes for nar allerede fra starten?

I al beskedenhed er vi fra Frihed 2000 overbevist om, at vi kunne have bidraget kvalitativt til en bedre medieaftale. Vi kunne have hjulpet til at gøre forliget bedre, ikke alene politisk, men også teknisk.